



24 septembrie, ora 17.00

Generozitate prin muzică

27 august - 24 septembrie 2023
festivalenescu.ro

Program

CONCERTELE DE LA ATENEU

Ateneul Român

LES ARTS FLORISSANTS

LE JARDIN DES VOIX

WILLIAM CHRISTIE conducere muzicală

WILLIAM CHRISTIE și PAUL AGNEW conducerea academiei Le Jardin des Voix

MOURAD MERZOUKI regie/coregrafie

RÉMI AUTECHAUD asistent coregrafie

CLAIRE SCHIRCK costume

FABRICE SARCY lumini

SOPHIE DANEMAN consilier lingvistic

Purcell *The Fairy-Queen* Z. 629

Actul I / Actul II / Actul III

Pauză (15 minute)

Actul IV / Actul V

Soliști (Jardin des Voix 2023):

PAULINA FRANCISCO soprană

GEORGIA BURASHKO, REBECCA LEGGETT, JULIETTE MEY mezzosoprane

ILJA AKSIONOV, RODRIGO CARRETO tenori

HUGO HERMAN-WILSON, BENJAMIN SCHILPEROORT baritoni

Dansatori (Compagnie Käfig): **GWENAËL FIEDERER, SAMUEL FLORIMOND, ANAHI PASSI, ALARY RAVIN, DANIEL SAAD, TIMOTHÉE ZIG**

Instrumentiști:

EMMANUEL RESCHE-CASERTA (șef de partidă), **CATHERINE GIRARD, RAVENNA LIPCHIK, CHRISTOPHE ROBERT** vioara I

TAMI TROMAN, JEFFREY GIRTON, MICHELE SAUVÉ vioara a II-a

LUCIA PERALTA, SIMON HEYERICK violă

NICHOLAS MILNE viola da gamba

FELIX KNECHT, ELENA ANDREYEV, MAGDALENA PROBE violoncel

HUGO ABRAHAM contrabas

SEBASTIEN MARQ flûte à bec

PIER LUIGI FABRETTI, NATHALIE PETIBON oboi / flûte à bec

YANINA YACUBSOHN oboi taille

EVOLINE KIENER fagot / flûte à bec

RUPPRECHT DREES, SERGE TIZAC trompetă

ELIZABETH KENNY lăută

MARIE-ANGE PETIT timpan

FLORIAN CARRÉ clavecin, orgă

*Les Arts Florissants beneficiază de sprijinul statului francez – Direction régionale des affaires culturelles des Pays de la Loire, al Département de la Vendée și al Région des Pays de la Loire. Fundația Selz este sponsorul principal al ansamblului. Aline Foriel-Destezet și American Friends of Les Arts Florissants sunt Grands Mécènes. Les Arts Florissants este în rezidență la Filarmonica din Paris și își desfășoară activitatea sub egida Centre Culturel de Rencontre.

Program

Henry Purcell (1659-1695), maestru al barocului supranumit „Orpheus Britannicus”, s-a remarcat în scurta sa viață – alături de înaintașii săi, John Dunstable și William Bird – printre cei mai importanți compozitori englezi ai epocii lor. A rămas totodată singular în teritoriul britanic, ca valoare și prestigiu artistic, până la apariția faimosului șir de compozitori afirmați în secolul XX: Elgar, Vaughan Williams, Holst, Walton, Britten. Înmormântat la Londra, lângă orga din *Westminster Abbey* (al cărei titular a fost, timp de peste două decenii), el are drept epitaf cuvintele: „Aici zace Henry Purcell care a părăsit această viață și a plecat în acel Loc Binecuvântat, singurul unde armonia lui poate fi depășită”. Creația sa, preponderent vocală, cuprinde compoziții bisericești și laice, printre acestea din urmă figurând muzică de scenă, celebra operă *Dido și Eneas* sau semi-opere precum *Regele Arthur* sau *Crăiasa zânelor*. Acestea din urmă sunt lucrări muzical-dramatice în care actorii interpretează personajele principale – roluri vorbite – iar cântăreții au o pondere secundară în economia acțiunii, fiind implicați în episoade adiacente, intercalate în ea și având mai mult sau mai puțină legătură cu subiectul.

The Fairy Queen* / *Crăiasa zânelor este o asemenea semi-operă, a cărei partitură muzicală a fost menită să se întrepătrundă cu o adaptare (o prescurtare destul de fidelă) a piesei de teatru *Visul unei nopți de vară* de William Shakespeare. Nimic din textul original n-a fost însă pus pe muzică, rămânând doar în părțile vorbite. Purcell introduce în scenetele sale sumedenie de personaje noi: alegorice (Noaptea, Misterul, Discreția, Somnul, cele 4 anotimpuri), supranaturale (Zânele, Nimfa, zeii Phoebus, Junona, Hymeneu), precum și câteva ființe umane, amuzante sau exotice (Poetul bețiv, cuplurile Corydon – Mopsa și Chinezul – Chinezoaica).

Premiera a avut loc la Londra în 1692, iar succesul obținut l-a determinat pe Purcell să adauge noi secvențe muzicale pentru reluarea din anul următor. Partitura s-a pierdut la scurtă vreme după moartea prematură a compozitorului, fiind regăsită abia la începutul secolului XX. *Crăiasa zânelor* are de atunci un destin *quasi* independent. În montările contemporane, de regulă amfitrionii episoadelor muzicale rămân craiul Oberon și consoarta lui, Titania – crăiasa zânelor, iar evenimentele din comedia shakespeariană sunt sugerate de dansuri-pantomimă, unele purtând denumiri consacrate, precum hornpipe, rondeau, gigă, ciaconă. Numerele solistice sunt uneori adevărate arii, elaborate, alteori cântece simple, cu refrene preluate de alți soliști sau de cor, acesta având și câteva momente de sine stătătoare.

Actul I. După subînțeleasa dispută shakespeariană a lui Oberon cu Titania, Zânele evocă în duet frumusețea naturii unde vor evada din agitația orașului (*Come, let us leave the town*), dar sunt deranjate de apariția Poetului, căruia băutura în exces îi accentuează bâlbâiala; prilej de batjocură, culminând cu alungarea acestuia.

Actul II. În pădurea cuprinsă de vraja nopții – și nu numai, căci zăpăcitul spiriduș Puck a încurcat deja poruncile lui Oberon din piesa lui Shakespeare – apar Zânele cântând vesele. Ele cedează apoi locul Nopții, Misterului, Discreției, cu melodiile lor fermecătoare, cărora le urmează Somnul, îndemnându-i pe toți la tăcere și visare (*Hush, no more...*).

Actul III. Comedia shakespeariană a ajuns la momentul când Titania, pradă vrăjitorilor, se trezește amoroasă de Bottom, biet muritor necioplit, pricopsit – tot prin vrajă – cu un cap de măgar, spre deliciul lui Oberon, încă supărat pe trufașa Crăiasă a zânelor. Purcell introduce aici Nimfa ca alter ego al Titaniei, care cântă „dulcea pasiune” a dragostei (*If love is a sweet passion*). Apoi, după câteva dansuri câmpenești, apare cuplul de cosași îndrăgostiți Corydon și Mopsa, tachinându-se spre hazul tuturor.

Actul IV. Sărbătorirea zilei de naștere a lui Oberon constituie un nou divertisment muzical al cărui protagoniști vor fi trompetele, în orchestră, iar pe scenă, zeul Phoebus și cele 4 anotimpuri.

Program

Actul V. În piesa shakespeareană, peripețiilor de vis ale nopții de vară le va urma nunta lui Tezeu și totodată a perechilor de îndrăgostiți regăsiți după încurcăturile amoroase pricinuite de farmecele lui Puck. Este deci momentul – a considerat Purcell – pentru un epitalam intonat de însăși zeița Junona, după care urmează, poate de dragul contrastului, celebrul Lamento (*O, let me weep!*). Printre oaspeți, compozitorul introduce și o pereche de chinezi ce descriu în cântecele lor (fără urmă de... exoticism sonor) bucuriile și tristețile vieții conjugale din Orient. În final chiar Hymeneu, zeul căsătoriei, intonează un imn acesteia iar corul răspunde cu urări concluzive (*They shall be as happy as they are fair*).

Ligia Ardelean

Ansamblu

Un ansamblu de cântăreți și instrumentiști specializați în interpretarea informată istoric, **Les Arts Florissants** a jucat un rol de pionierat în renașterea repertoriului Baroc. Înființat în 1979 de William Christie, ansamblul susține în jur de o sută de concerte și spectacole de operă în fiecare stagiune, în Franța și la nivel internațional, realizând, totodată, o discografie extinsă – în special în colecția proprie cu casa de discuri Harmonia Mundi. Din 2020, tenorul și dirijorul britanic Paul Agnew a devenit co-directorul său muzical.

Ansamblul se află în rezidență la Filarmonica din Paris din 2015. A lansat mai multe programe de educație pentru tinerii muzicieni, printre care Academia Le Jardin des Voix, programul Arts Flo Juniors și o colaborare cu The Juilliard School. În satul Thiré (Vendée, Pays de la Loire), Les Arts Florissants a creat în 2012 Festivalul Dans les Jardins de William Christie, urmat de un Festival de primăvară în 2017 și a fost etichetat „Centre Culturel de Rencontre” în 2017 pentru proiectul său de campus artistic internațional. În 2018 a fost creată Fondation Les Arts Florissants – William Christie.

Les Arts Florissants beneficiază de sprijin financiar din partea statului, a Direcției Regionale a Afacerilor Culturale (DRAC), a Departamentului Vendée și a Région Pays de la Loire. Fundația Selz este sponsorul lor principal. Aline Foriel-Destezet și American Friends of Les Arts Florissants sunt sponsori principali. Membrii ansamblului Les Arts Florissants sunt artiști în rezidență la Filarmonica din Paris din 2015.



©Vincent Pontet

William Christie, clavecinist, dirijor, muzicolog și profesor, este sursa de inspirație din spatele uneia dintre cele mai interesante aventuri muzicale din ultimii 40 de ani. Pionier în redescoperirea muzicii baroce, el a prezentat repertoriul Franței din secolele al XVII-lea și al XVIII-lea unui public foarte larg din întreaga lume. Născut în Buffalo și educat la Harvard și Yale, William Christie locuiește în Franța din 1971. Momentul de cotitură în cariera sa a avut loc în 1979, când a fondat Les Arts Florissants. În calitate de director al acestui ansamblu vocal și instrumental, William Christie s-a impus rapid atât ca muzician, cât și ca om de teatru, în sala de concerte și la operă. Recunoașterea publică majoră a venit în 1987, odată cu producția *Atys* de Lully la Opera Comică din Paris.

De la Charpentier la Rameau, trecând prin Couperin, Mondonville, William Christie este maestrul incontestabil al tragediei-lirice, precum și al operei-balet, și se simte la fel de bine în motetul francez ca și în muzica de curte. Dar pasiunea sa pentru muzica franceză nu îl împiedică să exploreze și alte repertorii europene precum Monteverdi, Rossi, Scarlatti, Landi,

Purcell, Handel, Mozart, Haydn sau Bach. Printre cele mai recente lucrări de operă ale sale se numără *Jephtha* de Händel la Opera din Paris și *Ariodante* la Opera de Stat din Viena, *Opera cerșetorilor* în turneu european și *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi la Festivalul de la Salzburg, *Platée* de Rameau la Theater an der Wien, *Titon et l'Aurore* de Mondonville la Opera Comică și *Partenope* de Händel în turneu internațional.

În calitate de dirijor invitat, William Christie apare adesea alături de Filarmonica din Berlin sau de Orchestra of the Age of Enlightenment la festivaluri de operă precum Glyndebourne sau la teatrele de operă Metropolitan Opera din New York, Opernhaus din Zurich sau Opera Națională din Lyon.

Discografia sa vastă include peste 100 de înregistrări. Cele mai recente – *Misa* în si minor de Bach; *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi; *N'espérez plus, mes yeux*; *Général: Senaillé* – Leclair; *Platée* – au fost editate de Harmonia Mundi în colecția Les Arts Florissants.

Dorind să își dezvolte în continuare activitatea de profesor, William Christie a creat în 2002 Le Jardin des Voix, Academia Barocă bienală a Les Arts Florissant pentru tineri cântăreți, stabilită acum la Thiré, în Vendée. Din 2007, este artist rezident la Juilliard School din New York, unde ține cursuri de măiestrie de două ori pe an. În 2021, a lansat împreună cu Les Arts Florissants primele „Arts Flo Masterclasses” pentru tinerii muzicieni profesioniști la Quartier des Artistes din Thiré (Vendée, Pays de la Loire – Franța). În 2012, a creat festivalul Dans les Jardins de William Christie în propriile sale grădini, situate în satul francez Thiré din Vendée, unde primește în fiecare vară tineri muzicieni de la Școala Juilliard și cântăreți de la Jardin des Voix împreună cu muzicienii și cântăreții de la Les Arts Florissants.

William Christie a lăsat moștenire bunurile sale imobiliare Fundației Les Arts Florissants-William Christie, creată în 2018. În noiembrie 2008, William Christie a fost ales membru al Academiei de Arte Frumoase din Franța, iar în ianuarie 2010 a ținut discursul său oficial de inaugurare sub cupola Institutului Franței.

Printre proiectele sale din stagiunea 2022/23 se numără: spectacolul *Molière și muzica sa* pentru cea de-a 400-a aniversare a lui Molière; *Dido și Enea* de Purcell în regia lui Blanca Li la Teatros del Canal, Liceu din Barcelona și Opera Regală de la Versailles; un ciclu de concerte excepționale de muzică franceză pentru Crăciun la Fontevraud; recitaluri în duo cu violonistul Théotime Langlois de Swarte sau clavecinistul Justin Taylor; *Anotimpurile* de Haydn; *L'Allegro, il Penseroso ed il Moderato* de Händel; muzica lui Charpentier pentru Nașterea Domnului și pentru Săptămâna Mare; a patra parte a seriei de „Airs sérieux et à boire”; și programe de concert cu mari soliști (Véronique Gens și Lea Desandre, Carlo Vistoli și Hugh Cutting).



©Vincent Pontet

Director artistic

Artist de renume internațional și profesor desăvârșit, tenorul și dirijorul britanic **Paul Agnew** și-a lăsat amprenta pe toate scenele internaționale ca specialist în muzica secolelor XVII și XVIII și ca interpret de referință pentru rolurile de contratenor din barocul francez. După ce a studiat la Magdalen College, Oxford, l-a întâlnit pe William Christie în 1992 și, ulterior, a devenit un colaborator apropiat al dirijorului și al ansamblului său Les Arts Florissants, continuând în același timp să concerteze alături de dirijori precum Marc Minkowski, Ton Koopman, Paul McCreesh, Jean-Claude Malgoire, Sir John Eliot Gardiner, Philippe Herreweghe și Emmanuelle Haïm. În



©Oscar Ortega

2007, cariera sa a luat o nouă turnură când a început să dirijeze anumite proiecte pentru Les Arts Florissants. Între 2011 și 2015, a întreprins un ciclu complet de madrigale de Monteverdi, proiect pentru care a dirijat aproape 100 de concerte în întreaga Europă și a realizat trei înregistrări pentru Harmonia Mundi, prima dintre acestea fiind distinsă cu Premiul Gramophone în 2016. A dirijat Les Arts Florissants în producții precum baletul *Doux Mensonges* (Opera din Paris), o nouă producție a operei *Platée* de Rameau (Theater an der Wien, Opera Comică din Paris și Lincoln Center din New York) și a creat o nouă producție a operei *L'Orfeo* ca parte a celebrării celei de-a 450-a aniversare a lui Claudio Monteverdi – precum și numeroase programe de concert.

Este directorul artistic al Festivalului de Printemps – Les Arts Florissants, care are loc în biserici din întreaga regiune Vendée, de la crearea sa în 2017, și este co-director al Le Jardin des Voix – Academia Les Arts Florissants pentru tineri cântăreți. Acest interes pentru formarea noilor generații de muzicieni l-a determinat să dirijeze Orchestra Franceză de Tineret Baroc, Orchestra Barocă a Uniunii Europene și, în 2017, Academia Barocă Europeană din Ambronay.

Dedicat educației muzicale, a conceput concerte educative precum *Le Voyage de Monsieur Monteverdi* și *La Lyre d'Orphée*. În calitate de dirijor invitat, Paul Agnew dirijează în mod regulat orchestre precum Filarmonica de Stat din Nürnberg, Capela de Stat din Dresda, Orchestra Filarmonică din Liverpool, Orchestra Regală Națională Scoțiană, Orchestra de Cameră Norvegiană, Orchestra Simfonică a Radioului Finlandez, Orchestra Simfonică din Seattle, Orchestra Simfonică din Houston, Maggio Musicale Fiorentino și Academia de Muzică Veche din Berlin.

Printre proiectele recente cu Les Arts Florissants se numără un ciclu de concerte dedicat lui Carlo Gesualdo și înregistrat de Harmonia Mundi (Gramophone Award, Diapason d'Or, CHOC de Classica), *Patimile după Sfântul Ioan* de Bach, seria de concerte Bach, *A Life in Music* la Filarmonica din Paris și la Festivalul d'Ambronay, *The Indian Queen* de Purcell, *Partenope* de Händel, precum și madrigale și muzică sacră de Heinrich Schütz. Menționăm, de asemenea, o nouă producție a operei *Platée* în regia lui R. Villazon la Semperoper Dresda.

În stagiunea 2021/22, a continuat ciclurile de concerte dedicate cantatelor de Bach și madrigalelor de Gesualdo și a dirijat mai multe programe din muzica lui Purcell, *Regina Zânelor* cu tinerii laureați ai Jardin des Voix, precum și *Orfeu și Euridice* de Glück.

Regizor de scenă

Din 1996 și până în prezent, **Mourad Merzouki** a creat 32 de piese de teatru, care au devenit din ce în ce mai puternice. În total, peste 2 milioane de spectatori au descoperit creațiile companiei sale în 4.000 de reprezentații în Franța și în străinătate, în 65 de țări. Pentru a susține creația hip-hop, a conceput în 2009 un spațiu de dezvoltare coregrafică: Centrul de coreografie Pôles Pik la Bron. Înființarea centrului a oferit un impuls Festivalului Karavel, care a devenit un eveniment-cheie pentru dansul hip-hop pe scena națională. În același an, a fost numit director al Centrului Național de Coreografie de Créteil



©Julie Cherki

et du Val-de-Marne. De asemenea, a dezvoltat un proiect intitulat *Dansul, o fereastră spre lume*, în care cuvântul de ordine este deschiderea. În paralel cu crearea și difuzarea spectacolelor sale, Mourad Merzouki continuă să lucreze la formarea și sensibilizarea dansul hip-hop, prin crearea unor întâlniri originale care să promoveze accesul la arta coregrafică și susținerea echipelor independente. În 2013, a creat festivalul Kalypso, oferind companiilor de dans hip-hop o nouă platformă de vizibilitate în regiunea pariziană.

În martie 2016, a fost numit consilier artistic al Pôles en Scènes din Bron, un proiect care reunește centrul coregrafic Pôles Pik și Espace Albert Camus în jurul unei ambiții comune de diseminare, formare și creație a spectacolului live. Acesta rămâne fidel demersului său artistic, propunându-și să construiască punți între discipline, să deschidă spații și să le investească într-un public din ce în ce mai larg. În ianuarie 2023, după 13 ani la conducerea CCN de Créteil et du Val-de-Marne, va reloca Compagnie Käfig la est de Lyon, în Bron și Saint-Priest, reconectându-se cu zona în care a crescut.

Figură marcantă a mișcării hip-hop încă de la începutul anilor 1990, munca coregrafului se află la intersecția mai multor discipline. Circul, artele marțiale, artele vizuale, video-urile și muzica live se grefează pe dansul hip-hop, deschizând noi orizonturi pentru dans. Pregătirea sa a prins rădăcini la vârsta de 7 ani în artele marțiale și artele circului din Saint-Priest. La vârsta de 15 ani, întâlnirea cu hip-hop-ul l-a condus spre lumea dansului.

A fondat prima sa companie, Accrorap, în 1989, alături de Kader Attou, Eric Mezino și Chaouki Saïd. A dezvoltat această mișcare, născută în stradă, experimentând în același timp alte limbaje coregrafice, în special cu Maryse Delente, Jean-François Duroure și Josef Nadj.

În 1994, compania a prezentat *Athina* la Biennale de la Danse din Lyon, un adevărat succes care a adus dansul hip-hop de pe stradă pe scenă. Pentru a-și dezvolta universul artistic, a decis să își înființeze propria companie în 1996, care a luat numele piesei sale inaugurale: Käfig.

Mourad Merzouki a fost membru al comisiei de creație coregrafică a DRAC Île-de-France și Auvergne-Rhône-Alpes. În prezent, este membru al comitetului de patronaj al dansului de la Caisse des Dépôts și a fost inclus în *Who's Who* și în *Petit Larousse Illustré* (2019).

Solistă

Paulina Francisco este o cântăreață și interpretă versatilă de muzică modernă timpurie. A cântat cu ansambluri de muzică veche din Statele Unite și Canada, inclusiv cu Washington Bach Consort, Capela din Québec, Studioul de muzică veche din Montréal, Bach Akademie Charlotte, TENET Vocal Artists și Indianapolis Baroque Orchestra.

A fost finalistă la Concursul Aria Borealis Bodø din 2022 (Bodø, Norvegia) și la Concursul Händel Aria din 2021 (Madison, WI). Paulina Francisco este pasionată de crearea unor legături mai puternice între cercetare și performanță. A prezentat cercetări interdisciplinare despre *trillo* din secolul al XVII-lea la International Medieval and Renaissance, Spheres of Singing 2022 și la conferințele IU Historical Performance Conferences. Interesele sale de cercetare cuprind monodia și muzica de cameră din secolul al XVII-lea, formarea vocală timpurie, precum și educația și muzica femeilor moderne timpurii.

Teza sa de masterat *The Virtuosi of Ferrara: The Concerto delle Donne 1580-1601*, care include o ediție modernă a *Madrigali* de Luzzasco Luzzaschi (1601), precum și disertația sa de doctorat recent finalizată, *The 17th Century Trillo: Historical Practice for the 21st Century Singer*, sunt disponibile pe ProQuest. Paulina Francisco deține diplome avansate în canto și interpretare istorică de la Indiana University, University of Southern California și Carroll University, iar în prezent locuiește în Montréal, QC.



Solistă

Stabilită în Den Haag, Țările de Jos, Mezzosoprana canadiană **Georgia Burashko** este Young Bach Fellow cu De Nederlandse Bachvereniging pentru stagiunea 2022/23 și este câștigătoarea concursului The Dutch Classical Talent, care i-a adus un turneu de recitaluri solo din curatoriatul propriu prin Țările de Jos în 2023/24.

La începutul anului 2022, a prezentat în premieră o producție de operă *The Apocalypse* de J.S. Bach cu De Nederlandse Bachvereniging și Opera2Day, într-un turneu în Olanda. În iunie 2022, a lansat albumul de debut împreună cu harpista italiană Michela Amici, intitulat „Dal suono dolcissimo”. Cu un program de lucrări de muzică italiană din secolul al XVII-lea, precum și lucrări noi pentru voce și harpă barocă, Burashko și Amici au făcut un turneu de recitaluri atât în Italia, cât și în Olanda.

Repertoriul spectacolelor de operă include rolurile Nerone (*Agrippina*), Juno (*Orphée aux Enfers*), Tirinto (*Imeneo*), Zosha (*Adio Auschwitz*), Cari Bayar (*Lizée și Ivany No One's Safe*), Dritte Dame

(*Die Zauberflöte*) și Zerlina (*Don Giovanni*), în care a fost lăudată pentru „interpretarea sa sinceră, vocea sa luminoasă, care se potrivește cu frumusețea sa radiant” (Opera Canada).

Georgia Burashko a fost bursieră Rebanks Family Fellow în 2019 la Glenn Gould School și a obținut un masterat în muzică veche cu distincție la Koninklijk Conservatorium Den Haag, unde a urmat cursurile în calitate de Holland Fellow cu bursă completă.

Georgia Burashko este licențiată la Școala de Muzică Schulich a Universității McGill, are un masterat la Divizia de Operă a Universității din Toronto și a efectuat rezidențe la Centrul Banff pentru Artă și Creativitate la Royaumont Abbaye precum și la Europäisches Hanse-Ensemble (Lübeck).



Solistă

Rebecca Leggett este deținătoare a unui masterat la Colegiul Regal de Muzică, unde a fost bursieră Ian Evans Lombe, studiind cu Alison Wells. A finalizat studiile de licență la Conservatorul Trinity Laban, absolvind cu mențiunea „Onoruri Prima Clasă” și cu medalia de argint TCM Trust pentru voce. Alături de pianistul George Ireland, a obținut locul întâi, selectat de Sir Thomas Allen, la concursul British Art-Song Competition LSF din 2022. Este laureată a premiului Coro Nuovo Young Musician of the Year 2018, iar în 2022 a fost numită ambasador al concursului care urmărește să sprijine tinerii muzicieni din Sussex. La RCM a câștigat Concursul Brooks-van der Pump English Song Competition 2020 și a primit Premiul Publicului la Maureen Lehane Vocal Awards 2019 la Wigmore Hall. În timpul studiilor la Trinity Laban, a primit Premiul Wilfred Greenhouse Allt pentru Oratoriu și Cantata și premiul întâi la Concursul Elisabeth Schumann Lieder. Printre cele mai importante proiecte recente se numără interpretarea rolului Cupidon în *Venus și Adonis* de John Blow la Blackheath Halls Opera și un turneu în Marea Britanie la Sadlers Wells și The Lowry, interpretând *Lamento della Ninfa* de Monteverdi alături de compania de balet contemporan Rambert. Fiind o solistă pasionată de muzică veche, printre cele mai importante concerte recente se numără debutul său la Wigmore Hall cu Arcangelo și Jonathan Cohen, *Patimile după Sfântul Ioan* de Bach cu OAE condusă de Mark Padmore la Het Concertgebouw, Amsterdam și *Messia* de Händel cu Edward Higginbottom și Instrumentele Timpului și Adevărului. În 2023/24, Rebecca va fi una dintre cei opt cântăreți din Le Jardin des Voix, programul tinerilor artiști al Les Arts Florissants, interpretând *The Fairy Queen* de Purcell cu William Christie și Paul Agnew. Cântecul este o prioritate pentru Rebecca Leggett și, în ultimii ani, a susținut recitaluri atât la Oxford Lieder Festival, cât și la Lewes Song Festival și London Song Festival. În toamnă, a susținut un recital comun pentru Thames Concert Series cu contratenorul Hugh Cutting, iar în primăvară va participa la un recital comun cu Brindley Sherratt pentru Festivalul Ludlow acompaniată de Iain Burnside. Rebecca Leggett este reprezentată de Tommaso Celleno la CLB Management.



©Olivia da Costa

Solistă

Membră a promoției 2022 a Génération Opéra, **Juliette Mey** a participat la Académie du Festival d'Aix-en-Provence 2022. În prezent, studiază la Conservatorul Superior de Muzică și Dans din Paris, după ce a fost acceptată în unanimitate de către juriu la concursul de admitere din februarie 2021. A început pregătirea lirică la Maîtrise du Conservatoire de Toulouse sub îndrumare lui Mark Opstad, unde a urmat cursurile de tehnică vocală cu Léa Pasquel. În 2018, a fost admisă la Pôle Baroque de Toulouse pentru un curs de 3 ani dedicat muzicii franceze, engleze, germane și italiene (secolele XVII și XVIII) cu Salomé Haller, Jérôme Corréas și Samuel Crowther.

În 2021, a avut ocazia de a se perfecționa în cadrul unui curs cu mezzosoprana Jeanne Piland, maestra profesoarei

sale Léa Pasquel. În același an, a fost laureată la Raymond Duffaut Concours Jeunes Espoirs d'Avignon, unde a obținut trei premii: premiul întâi la categoria „tinere talente”, premiul pentru cea mai bună interpretă a repertoriului italian și premiul publicului.

În această stagiune, a cântat rolul eponim din *La Cenerentola* într-o versiune pentru tânăra public a operei lui Rossini la Théâtre des Champs-Élysées, apoi la operele din Bordeaux și Rouen. A debutat la Opera din Paris într-o interpretare a unei lucrări de Liszt cântate în timpul reprezentațiilor baletului *Mayerling* la Palais Garnier, precum și în concerte cu Orchestra Națională din Montpellier Occitanie și Orchestra d'Auvergne.



©Peter But

Tenorul lituanian **Ilja Aksionov** (născut în 1996) a dobândit prima experiență scenică în rolul principal din *Micul Prinț* de Rachel Portman și ca solist în *Mass* de Leonard Bernstein. A urmat apoi studiile la Academia Lituaniană de Muzică și Teatru din Vilnius cu profesorul Virgilijus Noreika. De-a lungul timpului, a obținut Premiul I la Concursul Internațional Kaunas Sonorum 2015 și Premiul al II-lea la Concursul Citta di Barletta din Italia, alături de pianistul Gustas Raudonius,

Din octombrie 2017 studiază la Conservatorul Robert Schumann din Düsseldorf, la clasa profesorului Konrad Jarnot. Studiile sale au fost îmbogățite prin cursurile de măiestrie cu artiști precum Dame Sarah Connolly, Anne le Bozeck, Hans Eijsackers și Christianne Stotijn, printre alții. La Conservatorul Robert Schumann a luat parte la proiecte de operă în roluri precum Tamino în *Die Zauberflöte* de Mozart și în rolul Flaut în *Visul unei nopți de vară* de Britten.

În ultimii ani a putut fi auzit în rolul lui Alfred în *Die Fledermaus* de J.

Strauss și în rolul Prințului Ramiro în *La Cenerentola* de G. Rossini la Festspiele Ettlingen. Recent a interpretat rolul Orphée în *Orphée et Eurydice* de Gluck la Enschede, Olanda.

De asemenea, Ilja Aksionov este și interpret de cântece artistice; în 2021 obținând un premiu de presă în cadrul IVC'S-Hertogenbosch.

În stagiunea 2021/22 a primit o bursă din partea Asociației Richard Wagner Düsseldorf.



Solist

Tenorul portughez **Rodrigo Carreto** a fost ales pentru cea de-a 11-a ediție a Le Jardin des Voix în stagiunea 2023/24 alături de Les Arts Florissant, William Christie și Paul Agnew. A participat la 2021 Bach Young Soloists Masterclass al Collegium Vocale Gent sub conducerea lui Phillippe Herreweghe, cu care lucrează și cântă din stagiunea 2021/22. Carreto a obținut premiul al III-lea la 2021 American Music Talent Competition. În martie 2020, a fost invitat să cânte în cadrul cursurilor de măiestrie de la Internationale Bachakademie Stuttgart, unde a interpretat,



printre alte lucrări, Cantata *Klagt, Kinder, klagt es aller Welt* BWV 244a cu ansamblul JSB sub conducerea lui Hans-Christoph Rademann. Marea versatilitate îi permite lui Rodrigo Carreto să cânte lucrări din baroc până în secolul XXI. S-a dedicat în principal interpretării capodoperelor lui J. S. Bach și G. F. Händel, repertoriului haute-contre baroc francez, precum și ciclurilor de lieduri germane romantice și altor lucrări majore, cum ar fi W. A. *Requiem* și *Missa* în do minor de Mozart, *Creația* de J. Haydn, *Paulus și Lauda Sion* de F. Mendelssohn, *Missa de Sfânta Cecilia* de C. Gounod, *Oratoriul de Crăciun* de C. Saint-Saëns și Cantata *Misericordium* de B. Britten. Concertează în mod regulat ca solist cu Capriccio Barockorchester și La Chapelle Ancienne, în 2019 susținând premiera modernă a *Te Deum* cu Orchestra Simfonică Portugheză și Corul Teatrului Național de S. Carlos. În 2021, alături de Os Músicos do Tejo, Rodrigo a prezentat la Lisabona cantata *Pyrame et Thisbé* de L. N. Clérambault.

În domeniul operei, Rodrigo Carreto a cântat, printre altele, rolurile Spoletta în *Tosca* de G. Puccini la Lisbon OperaFest 2020 cu ansamblul MPMP, Belfiore în *La Finta Giardiniera* de W. A. Mozart sub bagheta lui Johannes Schlaefli și Annette Uhlen la Theater der Künste Gessnerallee, Zürich în mai 2021. În decembrie 2021 a interpretat și înregistrat ca D. Fuas în *As Guerras do Alecrim e da Manjerona*, la CCB din Lisabona.

În afară de Collegium Vocale Gent, Rodrigo Carreto face parte din lotul de cântăreți pentru Schweizer Vokalconsort sub conducerea lui Marco Amherd și a colaborat cu Capela Națională a Catalaniei sub conducerea lui Jordi Savall, J. S. Bach-Stiftung sub conducerea lui Rudolf Lutz, La Cetra sub conducerea lui Andrea Marcón și Chœur de Chambre Namur sub conducerea lui Leonardo García Alarcón și La Grande Chapelle sub conducerea lui Albert Recasens. Între 2017 și 2019, Rodrigo Carreto a făcut parte din Corul Gulbenkian, unde a lucrat în mod regulat cu Michel Corboz, Paul McCreech și Lorenzo Viotti, precum și în proiecte cu Ton Koopman, Gustavo Dudamel, David Afkham, John Nelson și Alain Altinoglu. Rodrigo Carreto are o vastă experiență în concerte și festivaluri în toată Europa și în afara ei, inclusiv în Portugalia, Elveția, Belgia, Franța, Germania, Polonia, Olanda, Spania și China, concertând la Filarmonica din Berlin și Elbphilharmonie, Filarmonica din Paris, Het Concertgebouw și Auditorio Nacional de Música. După obținerea licenței în dirijat coral și teoria muzicii la Școala Superioară de Muzică din orașul său natal, Lisabona, a studiat canto cu Joana Nascimento. S-a mutat în Elveția pentru a urma un master în interpretare vocală la Universitatea de Arte din Zurich sub îndrumarea lui Scot Weir, iar dezvoltarea sa muzicală și tehnică a avut loc în paralel cu îndrumarea cântăreților britanici Peter Harvey și Robert Murray. De asemenea, a participat la ateliere și cursuri de măiestrie cu cântăreți de renume internațional precum Dame Emma Kirkby, Werner Güra, Margreet Honig, Peter Kooij, Yvonne Naef, Jill Feldman, Geert Smits, Lothar Odinius, Flavio Ferri-Benedetti și Xavier Moreno.

Baritonul britanic **Hugo Herman-Wilson** a studiat la King's College, Cambridge și la Royal College of Music. A obținut premiul publicului la Somerset Song Prize 2017, premiul Maidment Award de la Help Musicians UK (2016, 2018) și a fost un tânăr artist Britten-Pears din 2017 până în 2019. Este membru al celei de-a 11-a ediții (2023-2025) a Le Jardin des Voix, programul pentru tineri artiști al Les Arts Florissants al lui William Christie. Printre cele mai importante proiecte recente se numără reprezentații alături de soliști bas cu Orchestra the Age of Enlightenment, Figure Ensemble și Ensemble Hesperis; Aeneas (*Dido and Aeneas*) la Bath Theatre Royal; Bartolo (*Il barbiere di Siviglia*) la Garsington Opera; și Monsieur Presto (*Les Mamelles de Tirésias*) și The Notary (*Don Pasquale*) la Glyndebourne Festival Opera. De asemenea, repertoriul său include rolurile Micha și Krušina (*The Bartered Bride*) la Garsington Opera, Dottore Grenvil (*La Traviata*) și Masetto (*Don Giovanni*) la Nevill Holt Opera, Marcello și Scarpia (*La Bohème*, *Tosca*) puse în scenă în adaptări contemporane de o oră cu Opera Undone la Trafalgar Studios și rolul domnului Jedermann (*Scoring a Century*, scris de David Blake și Keith Warner) la British Youth Opera. În cadrul Studioului Internațional de Operă al Colegiului Regal de Muzică, Hugo a interpretat rolurile Blazes/Second Officer (*The Lighthouse*), Peter Quince (*Visul unei nopți de vară*) și Polifemo (*Acis and Galatea*). Printre cele mai importante proiecte se numără un recital de cântece și duete de Purcell și Lawes cu soprana Charlotte Bowden pentru Festivalul Aldeburgh, interpretări cu cantate de Bach pentru Festivalul Handel de la Londra, recitaluri de muzică contemporană la Festivalurile SmorgasChord din 2021 și 2022, precum și concerte la Snape Maltings și la Southbank Centre.



Benjamin Schilperoort a studiat la Trinity Hall, Cambridge, Academia Regală de Muzică din Londra și la Capela de Muzică Regina Elisabeta din Belgia. Repertoriul său include rolurile de bas în *Regele Arthur* de Purcell, Don Basilio din *Il Barbiere di Siviglia*, Golaud din *Pelléas et Mélisande*, Colline din *La Bohème*, Fiorello din *Il Barbiere di Siviglia*, Masetto și Il Commendatore din *Don Giovanni* și Seneca din *L'Incoronazione di Poppea*. De asemenea, Benjamin se dedică interpretării repertoriului de lieduri. A concertat la Palais des beaux-arts din Bruxelles, Wigmore Hall și Leeds Lieder Festival.

A susținut recitaluri în toată Europa și a interpretat cantate de Bach sub conducerea lui Philippe Herreweghe și Ton Koopman.

Pe lângă cariera de interpret, Benjamin Schilperoort lucrează și ca regizor de scenă; printre proiectele sale recente se numără o operă de John Cage, punerea în scenă a operei *Così fan tutte*, un proiect dublu cu *La Voix Humaine* și *The Telephone*, precum și un musical într-un act despre Lotte Lenya. În stagiunea următoare, va cânta rolurile Walther Fürst și Melchtal din *Guillaume Tell* la Opera Nouă din Fribourg.



©DR